

Arrest

nr. 47 644 van 2 september 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 1 juni 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 mei 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 7 juli 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 augustus 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. DE POURCQ, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 26 november 2009 en heeft zich dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 11 december 2009 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 4 maart 2010.

1.3. Op 3 mei 2010 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 4 mei 2010 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde het volgende:

U bent een Koerd met de Syrische nationaliteit, geboren op 1 januari 1985 in Derik (ar. al-Malikkiyah), governoraat Hasakah. U bent moslim. U volbracht het lager en secundair onderwijs in Derik. In 2003 vertrok u naar Hama om er te studeren aan de industriële hogeschool, u behaalde er in 2006 een diploma van assistent in mechanical engineering, specialisatie landbouwmachines. Na uw studies volbracht u de militaire dienstplicht van eind november 2006 tot december 2008. Na uw legerdienst opende u een computerzaak op de markt in Derik.

Sinds 2004 bent u een sympathisant van de Partiya Yekitiya Demokrat (PYD). In maart 2004 bezocht u Derik ter gelegenheid van Newroz. De situatie was in die periode zeer gespannen. Toen u terugkeerde naar Hama waren er ook op de hogeschool grote spanningen tussen de Arabische en Koerdische studenten. U raakte op een dag, samen met andere Koerdische studenten, betrokken in een scheldpartij met Arabische studenten op de campus. De directeur riep iedereen op het matje en Arabische studenten beschuldigden de Koerdische studenten ervan de president te beledigen. De directeur eiste dat politiek buiten de school zou blijven en waarschuwde dat zulke incidenten niet meer mochten plaatsvinden. Toch werden u en uw appartementsgenoten korte tijd later door de mukhabarat (inlichtingendienst) gearresteerd. Ook vele andere Koerdische studenten in Syrië werden in die dagen het slachtoffer van het wantrouwen van de Syrische autoriteiten. U werd ongeveer twee maanden vastgehouden door verschillende inlichtingendiensten en daarna vrijgelaten na het ondertekenen van een schriftelijke verklaring geen politiek te zullen beoefenen. Door dit incident verloor u een schooljaar.

Op 21 maart 2009 nam u deel aan de Newrozviering van de PYD op de festivalsite van Bajrik, naast het dorp 'Ayn al-Khadra, in de buurt van Derik. U zwaaide er met de vlag van de PYD, riep slogans en moest de orde handhaven op de viering. De volgende dag belde uw vader u terwijl u een computer aan het wegbrengen was naar uw vriend Adel, in Bana Qasr. Hij zei dat de inlichtingendienst was langsgekomen en uw kamer had doorzocht. Ze waren op de hoogte van activiteiten tijdens de viering van Newroz. Tot overmaat van ramp hadden ze in uw kamer een partijpublicatie van de PYD gevonden. Er werd van uw familie geëist dat ze u zouden aangeven. U dook onmiddellijk onder bij Adel. Tijdens u langdurige verblijf bij Adel probeerde uw vader tevergeefs om op alle mogelijke manieren de situatie op te lossen. Uiteindelijk besliste de familie dat u het land moest verlaten. Op 1 oktober 2009 verliet u Syrië met de hulp van een smokkelaar. U werd naar Istanbul gebracht van waaruit u in een vrachtwagen naar België werd gebracht. Op 26 november 2009 kwam u aan in Brussel, waar u zich op dezelfde dag vluchteling verklaarde.

U vreest dat u bij terugkeer naar Syrië levenslang zal worden gedetineerd of zal gedood worden.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legde u tijdens uw gehoor bij het CGVS de volgende documenten neer: uw identiteitskaart, een uittreksel van de burgerlijke stand, een kopie van uw militair boekje, een gezinsuittreksel van de burgerlijke stand, een studentenkaart, een cursuscertificaat, uw afstudeergetuigschrift, uw studieresultaten, een certificaat van het hoger secundair onderwijs, een certificaat van het lager secundair onderwijs, een attest van de PYD stellend dat u een sympathisant bent, een enveloppe van het koerierbedrijf DHL, een uitgeprint artikel van de Syrische mensenrechtenorganisatie CDF waarin uw naam voorkomt in een lijst van gearresteerde studenten.

B. Motivering

Na uw gehoor van 4 maart 2010 op het CGVS dient te worden vastgesteld dat, niettegenstaande de door u ingeroepen vrees, de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus u kunnen worden toegekend.

De reden daarvoor is dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat de door u aangehaalde recente feiten die de grondslag vormen van uw vervolgingsvrees werkelijk hebben plaatsgevonden noch dat uw vrees voor vervolging gegrond is.

Er zijn ernstige en persistente twijfels over de geloofwaardigheid van uw politiek engagement en van uw deelname aan de viering van Newroz in Bajrik.

Wat betreft de geloofwaardigheid van uw politiek activisme in het algemeen moet gezegd worden dat dit niet kan overtuigen. U stelt dat u sinds 2004 een sympathisant bent van de PYD en dat u de partijpublicaties las. U kent niet eens de naam van de partijpublicatie, u stelt dat deze "nashra Hezbiya" ("partijpublicatie") noemt (gehoor, p.15), terwijl uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw dossier is toegevoegd blijkt dat de naam van het partijblad "PYD", is. Gevraagd naar de topics van de laatste uitgaven die u stelt te hebben bezeten kan u helemaal geen enkel specifiek onderwerp opnoemen, u kan enkel zeggen dat er in de partijpublicatie over de politieke, sociale en economische situatie van de Koerden werd gesproken (gehoor, p. 15). Zelfs al zou u niet erg actief zijn geweest voor de partij, als u reeds jaren sympathisant was en het partijblad las mag op zijn minst worden verwacht dat u de naam van de publicatie zou kennen en iets specifieker over de

inhoud zou kunnen vertellen. Het lijkt dan ook onwaarschijnlijk dat u effectief het partijblad bezat en las. Er werd u de kans geboden om op een andere manier uw interesse in de Koerdische zaak aan te tonen. Gevraagd of er in februari of maart politieke acties waren geweest, stelde u dat u op 11 of 12 maart had deelgenomen aan een herdenking van de martelaren van de intifada. Deze herdenking is inderdaad een jaarlijks fenomeen in alle Koerdische gebieden in Syrië. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw dossier is toegevoegd was er op 28 februari echter ook een grote actie in de Koerdische gebieden van Syrië tegen het decreet 49, dat al meer dan een jaar een belangrijk thema is van de Koerdische acties. Tijdens deze actie, die de nodige reacties uitlokte van de ordediensten, stopten de mensen gedurende meerdere minuten met alle activiteiten en bleven gewoon stilstaan in de straten van dorpen en steden, waaronder Derik. U stelt van niets te weten omdat u in februari de hele tijd met uw computerwinkel bezig was maar net het feit dat u een computerwinkel in het centrum van de stad had zou een extra reden moeten zijn, naast uw interesse in de Koerdische zaak, om dit op te merken (gehoor, p. 15-16). Al deze vaststellingen komen strijdig over met de idee dat u een sympathisant van de PYD (en een Koerdisch activist in het algemeen) zou zijn met de bereidheid risico's te nemen voor de Koerdische zaak.

U verklaarde dat u niet dicht bij de partij betrokken was omdat u sinds uw arrestatie in 2004 nerveus was (gehoor, p. 14). Op zich is deze houding niet onbegrijpelijk, wat echter weinig aannemelijk overkomt, is dat u zich in dat geval zou blootstellen aan nieuwe risico's door u tijdens het Newrozfeest van 21 maart 2009 expliciet te laten opmerken door het zwaaien met een vlag en het scanderen van slogans tijdens dat feest. Het is immers genoegzaam geweten dat de Syrische veiligheidsdiensten zulke gebeurtenissen steeds surveilleren, u stelde zelf dat het hele festival werd gefilmd door agenten in burger (gehoor, p. 13).

Uw verklaringen betreffende het feest zelf versterken verder de twijfels over uw aanwezigheid. Toen er u werd gevraagd of er naast de vlag van de PYD nog andere vlaggen werden opgestoken stelde u daar niet op te hebben gelet, hoewel u er een hele dag was. Op de vraag of er nog andere foto's werden omhoog gestoken dan deze van de martelaren Othman Sulayman en Bavé Judi, stelde u enkel deze gezien te hebben, terwijl het ondenkbaar is dat de foto van de grote leider Apo (Abdullah Öcalan) niet alomtegenwoordig zou zijn geweest bij de PYD-viering. Als zogenaamd politiek bewust persoon komt het ook onwaarschijnlijk over dat u niet beter op de hoogte was van de andere groeperingen waren die meevierden. U stelde dat er een groep was die "de Partij" noemde maar zei niet te weten wat dat is en dat er nog een andere groep was waarvan u echter niet wist of zij nu Yeketi of Jalali noemden. Zowel "de Partij" als Yeketi zijn nochtans zeer bekende Koerdische politieke partijen en de PYD laat niet na deze partijen in haar geschriften te bekritisieren.

Bij gebrek aan objectieve bewijzen van de aangehaalde feiten waarop de vervolgingsvrees is gebaseerd, kunnen de afgelegde verklaringen op zich voldoende bewijs vormen als zij plausibel, coherent, en niet strijdig met gekende feiten zijn. De verklaringen moeten overtuigend en geloofwaardig zijn. In dat geval kan het voordeel van de twijfel worden toegekend voor de niet bewezen elementen van het feitenrelaas. Uit het hierboven besprokene blijkt dat het voordeel van de twijfel niet kan worden toegekend voor wat betreft uw recente vluchtaanleiding.

Uw arrestatie in 2004 wordt door het CGVS niet betwist maar volstaat op zich niet om een toekomstige vervolgingsvrees te rechtvaardigen. Er blijkt uit uw verklaringen immers dat deze gebeurtenis geen verdere gevolgen heeft gehad voor uw situatie in Syrië. Zo volbracht u de legerdienst zonder problemen en werd u zelfs tot eerste sergeant bevorderd tijdens de legerdienst (gehoor, p. 4-5). Ook kan het feit dat de autoriteiten u zonder problemen de nodige vergunningen bezorgden voor uw computerzaak als indicatief worden gezien voor een genormaliseerde situatie.

Er kan dan ook slechts worden besloten dat u er niet in bent geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken. Aangezien u zich voor uw verzoek tot toekenning van de subsidiaire bescherming beroept op dezelfde feiten als voor uw aanvraag tot erkenning als vluchteling, dient te worden vastgesteld dat u evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de Vreemdelingenwet aannemelijk heeft gemaakt.

Met betrekking tot het door u voorgelegde attest van de PYD moet worden opgemerkt dat dit document niet van die aard is dat het bovenstaande appreciatie van uw dossier kan wijzigen. Documenten dienen immers gepaard te gaan met coherente en geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. De overige door u neergelegde documenten zijn gezien bovenstaande observaties evenmin van dien aard om de appreciatie van het Commissariaat-generaal betreffende uw nood aan internationale bescherming in een positieve zin te beïnvloeden. Zij hebben slechts betrekking op uw identiteit en scholing maar kunnen de geloofwaardigheid van uw relaas niet herstellen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van het redelijkheids-, het evenredigheids- en zorgvuldigheidsbeginsel, voert verzoeker aan dat de commissaris-generaal zijn asielaanvraag afwijst *"zonder daarbij ernstig rekening te houden met zijn asiolverhaal zelf en de motiveringen ten gronde dit in samenlezing van de achtergrond van de concrete situatie van de Koerdische bevolking in Syrië"*. Hij betoogt dat zijn feitenrelaas correct is, dat er in zijn hoofde wel degelijk sprake is van een gegronde vrees voor vervolging en onjuiste verklaringen in elk geval op zich geen reden zijn om de status van vluchteling te weigeren. Voorts onderneemt hij een poging om de verschillende motieven van de bestreden beslissing te weerleggen, met name wat betreft zijn kennis over de naam en de inhoud van het partijblad van de PYD, de aanwezigheid van andere partijen tijdens de manifestatie van maart 2009, zijn expliciete aanwezigheid op de manifestatie, het verloop van zijn legerdienst en het opstarten van zijn computerzaak. Verzoeker stelt dat ook vandaag zijn familieleden nog steeds worden belaagd, met name dat er een huiszoeking werd uitgevoerd in zijn ouderlijk huis en dat zijn familieleden onder druk worden gezet zijn verblijfplaats prijs te geven, doch dat het onmogelijk is om hier bewijsstukken van voor te leggen. Verzoeker verwijst verder naar de algemene situatie voor Koerden in Syrië, dewelke discriminerend is, en besluit dat de in de bestreden beslissing aangehaalde onjuistheden niet correct zijn, minstens rationeel te verklaren zijn en zeker niet van die aard zijn om zijn aanvraag zonder meer af te wijzen.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48/3, 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), artikel 1 A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 en artikel 1 (2) van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen van 31 januari 1967, geeft verzoeker een theoretische beschouwing over de gegronde vrees voor vervolging en de bewijslast, en stelt hij dat de nog steeds durende problematiek van de Koerden in Syrië volledig buiten beschouwing werd gelaten. In ondergeschikte orde stelt verzoeker dat hij, gezien het geweld tegen en de conflicten met Koerden in Syrië, in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij aangetekend schrijven stuurt verzoeker 8 foto's van de manifestatie van 12.03.2010 waaraan hij heeft deelgenomen en drie foto's van de herdenking op 12.03.2009 in Derik (Syrië). Ter terechtzitting legt hij bijkomend nog drie foto's neer over zijn deelname aan een Koerdische bijeenkomst in België.

2.3. De Raad ziet vooreerst niet in hoe artikel 52 van de vreemdelingenwet zou kunnen geschonden zijn, daar de bestreden beslissing niet werd genomen op basis van dit artikel maar wel op basis van artikel 57/6 van de vreemdelingenwet dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om verzoeker de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 en de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet te weigeren of toe te kennen.

2.4. Artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent en het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169 217). De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 3 mei 2010, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133 153).

2.5. Blijkens verzoekers verklaringen heeft hij Syrië verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging vanwege de Syrische autoriteiten gelet op zijn politieke betrokkenheid bij de Partiya Yekitiya Demokrat (PYD). Verzoeker werd in 2004 gearresteerd omwille van zijn betrokkenheid bij een scheldpartij tussen Arabische en Koerdische studenten op de schoolcampus en werd na twee maanden vrijgelaten onder de voorwaarde geen politiek meer te beoefenen. In 2006 studeerde verzoeker af aan de industriële hogeschool en begon hij aan zijn legerdienst. Verzoeker volbracht zijn legerdienst in december 2008 waarna hij een computerzaak opende. Op 21 maart 2009 nam verzoeker deel aan de Newrozviering van de PYD, zwaaide hij er met de vlag van de PYD en riep hij slogans. Naar aanleiding van verzoekers aanwezigheid en optreden tijdens de viering, hield de inlichtingendienst een huiszoeking in verzoekers ouderlijk huis waarbij een partijpublicatie van de PYD werd gevonden in verzoekers kamer. Uit vrees gearresteerd of gedood te worden, ontvluchtte verzoeker met behulp van een smokkelaar Syrië.

2.6. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag verworpen omdat (i) de geloofwaardigheid van zijn politiek activisme wordt ondermijnd door de vaststelling dat hij de naam van de partijpublicatie niet kent, geen specifieke onderwerpen uit de laatste uitgaven van het partijblad kan opnoemen, en hij geen weet heeft van de grote Koerdische actie tegen het decreet 49 dat al meer dan een jaar een belangrijk thema is van de Koerdische acties, hetgeen niet strookt met zijn bewering sympathisant te zijn van de Koerdische zaak, (ii) het weinig aannemelijk is dat verzoeker, na zich enkele jaren kalm gehouden te hebben omwille van zijn arrestatie in 2004, zich in 2009 expliciet laat opmerken door het zwaaien met een vlag en het scanderen van slogans tijdens het Newroz feest, (iii) er getwijfeld kan worden aan verzoekers aanwezigheid op het feest vermits hij niet weet welke vlaggen en foto's er werden omhooggestoken, noch welke andere groeperingen deelnamen aan het feest, (iv) hem, gelet op het gebrek aan objectieve bewijzen en zijn ongeloofwaardige verklaringen, het voordeel van de twijfel niet kan worden toegekend, (v) zijn arrestatie in 2004 niet betwist wordt maar niet volstaat om een toekomstige vervolgingsvrees te rechtvaardigen zo uit verzoekers verklaringen niet blijkt dat deze arrestatie verdere gevolgen had voor zijn situatie in Syrië, met name wat betreft zijn legerdienst en het oprichten van een computerzaak, en (vi) het attest van de PYD niet ondersteund wordt door coherente en geloofwaardige verklaringen, en zijn overige documenten slechts betrekking hebben op zijn identiteit en scholing, en zijn geloofwaardigheid niet kunnen herstellen.

2.7. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker te beoordelen. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling (niet) beantwoordt aan de erkenningscriteria van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43 027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136 692).

2.8. Met betrekking tot verzoekers vluchtaanleiding, met name dat hij door de Syrische autoriteiten gezocht wordt omwille van zijn deelname aan de 'newroz' viering in 2009 met de PYD, dient de Raad vast te stellen dat verzoeker geen enkel begin van bewijs van de door hem voorgehouden feiten voorlegt. Gelet op het feit dat een asielzoeker niet noodzakelijk documenten dient neer te leggen ter staving van zijn asielrelaas, doch dat bij gebrek aan bewijzen mag verwacht worden dat hij coherente, overtuigende en aannemelijke verklaringen aflegt, wat in casu niet het geval is zoals blijkt uit hetgeen volgt, is de Raad van oordeel dat verzoeker er niet in geslaagd is zijn voorgehouden vervolgingsfeiten aannemelijk te maken.

De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker niet kan overtuigen sinds 2004 sympathisant te zijn van de Koerdische partij PYD. Ofschoon bij de huiszoeking een partijpublicatie zou gevonden zijn in verzoekers kamer, blijkt verzoeker niet op de hoogte te zijn van de naam van de partijpublicatie. Verzoeker verklaarde tijdens het gehoor dat de publicatie 'Nashra Hezbiya' heet (CGVS, gehoorverslag p. 15), hetgeen niet in overeenstemming is met de informatie, toegevoegd aan het administratief (CEDOCA antwoorddocument SYR2010-017w van 29 april 2010), waaruit blijkt dat de naam van het officiële partijblad 'PYD' is.

In zijn verzoekschrift ontkent verzoeker dat 'PYD' de naam van het blad zou zijn en stelt hij dat PYD slechts een vermelding en verwijzing is naar de uitgever van het blad, namelijk de partij 'PYD' en dat het partijblad wel degelijk 'Nashra Hezbiya' noemt. Verzoeker komt niet verder dan een blote bewering vermits uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat in de spreektaal wel eens gewag wordt gemaakt van het 'democratische journaal' maar de officiële naam 'PYD' is. Van de Koerd die beweert sympathisant te zijn van het 'PYD' en die voorhoudt dat hij het blad in zijn bezit had, mag verwacht worden dat hij de correcte naam van het maandblad kan geven. Voorts blijkt dat verzoeker evenmin op de hoogte bleek te zijn van de in de publicatie opgenomen thema's of topics van de laatste uitgaven. Verzoekers verklaring tijdens het gehoor: *"Het ging over politieke, sociale en economische situatie, afhankelijk van de maand. (...) In februari was er niks speciaals. Anders ging het over de situatie van de Koerden. (...) Gezien die periode nabij de opstand van maart komt gaat het daar in het algemeen over. Ik herinner me verder niet. U moet begrijpen het is een jaar geleden."* (CGVS, gehoorverslag p. 15) en ook de post-factum aanvulling in het verzoekschrift dat maandelijks de specifieke situatie van de Koerden in Syrië op alle vlakken geschetst wordt aan de hand van getuigenissen en verschillende reportages, is onvoldoende om te overtuigen dat verzoeker sinds 2004 een sympathisant van de PYD is. Van iemand die maandelijks partijpublicaties leest, mag immers verwacht worden dat hij enkele artikels die hem zijn bijgebleven nader kan toelichten of dat hij de opbouw van het blad kan toelichten. De Raad merkt op dat verzoeker tijdens het gehoor alsnog de kans kreeg om zijn betrokkenheid bij de Koerdische zaak aannemelijk te maken, doch dat hij op de vraag of er, afgezien van de Newroz viering in maart 2009, andere incidenten waren in de voorgaande maand, geen gebeurtenissen kon opsommen terwijl volgens de informatie uit het administratief dossier (artikel uit newsletter 'Kurdish Bureau for Liason and Information' en een artikel uit het nieuwsarchief 'Kurdwatch') blijkt dat op 28 februari 2009 duizenden Koerden tien minuten stilte hielden uit protest tegen het decreet 49, dat een heet hangijzer is binnen de Koerdische gemeenschap, en dat de Syrische veiligheidsdiensten overgingen tot arrestaties. De vaststelling dat verzoeker deze gebeurtenis niet vermeldt niettegenstaande hem verschillende keren wordt gevraagd welke belangrijke gebeurtenissen er waren voor 'newroz' 2009, doet verder afbreuk aan zijn bewering sympathisant te zijn van de Koerdische partij PYD, vaststelling die door verzoeker nergens wordt weerlegd in zijn verzoekschrift en derhalve staande blijft.

Daargelaten dat het opmerkelijk zou zijn dat verzoeker, na zich vijf jaar op politiek vlak rustig te hebben gehouden, het zou aangedurfd hebben om tijdens de 'newroz' viering, die ieder jaar met de nodige aandacht door de veiligheidsdiensten wordt gevolgd, en zelfs wordt gefilmd door agenten in burger zoals verzoeker het stelt, met een vlag zou zwaaïen en slogans zou scanderen, stelt de Raad verder vast dat verzoeker er middels zijn verklaringen niet in geslaagd is zijn aanwezigheid op de 'newroz' viering van 21 maart 2009 aannemelijk te maken, hetgeen nochtans de kern van zijn asielrelaas betreft. Op de vraag of er andere groeperingen deelnamen aan de viering, kwam verzoeker niet verder dan de verklaring *"In 2009 vierden drie groepen, de partij, PYD, en ik herinner me de derde niet goed, Yeketi of Jalali"* (CGVS, gehoorverslag, p. 16), hetgeen bijzonder vaag is, temeer daar 'de Partij' en 'Yekiti' grote partijen zijn, zodat van een politiek bewust persoon, die het maandblad van de PYD leest, kan verwacht worden dat hij daar wel preciezere informatie zou kunnen over geven. Ook op de vraag welke foto's werden omhoog gestoken, antwoordde verzoeker dat hij enkel die van de martelaren gezien heeft terwijl het ondenkbaar is dat er geen foto's van de grote Koerdische leider Oçalan zouden zijn getoond, zoals in de bestreden beslissing wordt gesteld en door verzoeker niet wordt betwist in het verzoekschrift. Verzoekers verweer dat deze verklaringen dienen beoordeeld te worden in het licht van het verloop van dergelijke manifestaties, met name dat er veertien politieke partijen zijn die de Koerdische belangen in Syrië vertegenwoordigen, deze partijen in blokken worden onderverdeeld tijdens de manifestaties, iedereen bij leden en sympathisanten van zijn eigen partij staat en hij bij zijn eigen partij stond en aldus geen andere partijsymbolen zoals vlaggen en foto's zag, is niet alleen niet in overeenstemming met zijn verklaringen tijdens het gehoor, met name dat er slechts drie groepen vierden, doch tevens niet ernstig voor iemand die beweert politiek geëngageerd te zijn.

2.9. Aangaande verzoekers arrestatie in 2004, merkt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing op dat deze arrestatie niet volstaat om een toekomstige vervolgingsvrees te rechtvaardigen gelet op het feit dat deze gebeurtenis geen verdere gevolgen had voor zijn situatie in Syrië, in het bijzonder dat hij zonder problemen zijn legerdienst vervulde waarbij hij zelfs bevorderd werd tot eerste sergeant, en hij daarnaast zonder problemen de vergunningen verkreeg voor zijn computerzaak. Verzoeker tracht deze appreciatie te weerleggen en voert aan dat zijn legerdienst niet zonder slag of stoot verlopen is, en dat er al zeker geen sprake was van een promotie. Verzoeker verduidelijkt dat hij werd blootgesteld aan een ontoelaatbare discriminatie aangezien er over hem een rapport werd opgesteld door de inlichtingendienst op basis waarvan hem het bezoekrecht aan zijn familie werd geweigerd. De Raad stelt vast dat verzoeker deze problemen pas voor het eerst in zijn verzoekschrift aanhaalt terwijl hij wel over zijn legerdienst werd gehoord en verklaarde dat hij sergeant was, dit van je studies afhangt en hij na een jaar dienst gepromoveerd werd tot eerste sergeant (CGVS, p. 3-5). Derhalve wordt geen geloof gehecht aan de thans voorgehouden discriminatie tijdens verzoekers legerdienst. De bewering dat hij nog één van de gelukkigen was aangezien in de periode 2004-2010 al 36 Koerden vermoord werden binnen het Syrische leger en de verwijzing naar een artikel met betrekking tot Koerdische slachtoffers in het Syrische leger, is, gelet op het feit dat verzoeker niet aannemelijk gemaakt heeft ooit problemen te hebben gehad in het leger, niet relevant voor de beoordeling van zijn huidige asielaanvraag. Verder ziet de Raad niet in wat verzoeker bedoelt met de verklaring dat hij naar een hogere rang werd overgeplaatst omwille van zijn diploma aan de industriële hogeschool en niet omwille van zijn goed gedrag, mooie prestaties of iets dergelijk aangezien dit verweer, ongeacht de beweegredenen, niet wegneemt dat verzoeker werd bevorderd in het leger.

Verzoekers verweer dat het in Syrië niet zoals in België is waar bij het openen van een zaak een hele organisatie voorafgaat en er in Syrië geen vergunningen of toelatingen nodig zijn, strookt niet met zijn verklaring tijdens het gehoor dat hij een aanvraag voor registratie indiende bij de gemeente om zijn taksen te betalen voor zijn workshop voor computeronderhoud (CGVS, gehoorverslag p. 4). Derhalve toont verzoeker evenmin aan dat hij omwille van zijn arrestatie in 2004 nog problemen zou ondervinden, in het bijzonder omtrent de uitbating van zijn computerzaak.

2.10. Gelet op het feit dat verzoeker er niet in geslaagd is zijn aanwezigheid op de 'newroz' viering van 21 maart 2009 aannemelijk te maken, kan de Raad ook geen geloof hechten aan de bewering dat zijn familieleden nog steeds belaagd zouden worden, er op 21 maart 2010 een nieuwe huiszoeking werd uitgevoerd in het ouderlijke huis van verzoeker en zijn familieleden onder druk worden gezet om te zeggen waar verzoeker momenteel verblijft. Dat het voor verzoeker niet mogelijk is om hiervan bewijsstukken te bekomen, doet geen afbreuk aan de bovenstaande vaststellingen.

2.11. Waar verzoeker stelt dat de situatie voor de Koerden in Syrië op vandaag in geen geval verbeterd is, tijdens de demonstratie op 21 maart 2010 opnieuw verschillende Koerden gedood werden door de politiediensten, verschillende wetgevingen tegen de Koerden in Syrië blijven bestaan, benadrukt de Raad dat een verwijzing naar de algemene situatie in het land van herkomst niet volstaat om aan te tonen dat een kandidaat-vluchteling in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. In tegenstelling tot wat verzoeker beweert, werd de problematiek van de Koerden in Syrië niet zonder meer buiten beschouwing gelaten, doch een vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121 481; RvS 15 december 2004, nr. 138 480). De Raad wijst erop dat de situatie van de Koerden in Syrië zorgwekkend en verslechterd is de laatste jaren, hetgeen een ruime toepassing van het voordeel van de twijfel rechtvaardigt, doch het is de taak van de asielinstanties om in het licht van de verklaringen van de betrokkene en van de concrete omstandigheden van de zaak te onderzoeken of er sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en of er sprake is van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Het loutere feit Koerd te zijn uit Syrië op zich is onvoldoende om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of tot het toekennen van de subsidiaire bescherming. Om dezelfde reden kan de lijst met Koerdische strijders die werden opgepakt naar aanleiding van de manifestatie in maart 2009 (bijlage 3 verzoekschrift) niet dienstig worden aangevoerd.

2.12. De door verzoeker per brief van 9 augustus 2010 aan de Raad toegestuurde foto's van een herdenking en manifestatie op 12 maart 2009 (Syrië) en 2010 zijn niet van die aard bovenstaande vaststellingen te weerleggen. Ofschoon verzoeker reeds eerder melding maakte van zijn deelname aan een manifestatie op 12 maart 2010 (CGVS, gehoorverslag p. 16), toont verzoeker nergens aan omwille van zijn deelname aan deze activiteit in Brussel gezocht te worden door de Syrische autoriteiten. De

Raad merkt verder op dat de drie foto's van de herdenking in Derik van 12 maart 2009, voor zover dit foto's zijn van die betoging, dermate onduidelijk zijn dat niet uit te maken valt of verzoeker één van de afgebeelde personen is. Het motief met betrekking tot de voorgelegde documenten, een attest van de PYD en de documenten met betrekking tot verzoekers identiteit en scholing, wordt door verzoeker niet betwist zodat dit door de Raad wordt beaamd en overgenomen. De drie ter terechtzitting ingediende foto's over verzoekers deelname aan een Koerdische bijeenkomst in België tonen alleen aan dat verzoeker aanwezig was op deze bijeenkomst doch daaruit kan niet worden afgeleid dat verzoeker wordt vervolgd door de Syrische autoriteiten om welke reden dan ook.

Zo uit het neerleggen van de betreffende stukken kan worden afgeleid dat verzoeker zijn vraag om internationale bescherming mede wenst te steunen op de activiteiten die hij in België heeft ontwikkeld, wijst de Raad erop dat indien de vreemdeling niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs is van een gegronde vrees voor vervolging. Bij de beoordeling van de elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald in geval er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een politieke overtuiging door bovenvermelde overheden (UNHCR, *Note on réfugié sur place claims*, februari 2004). Dit houdt in dat activiteiten na de vlucht niet noodzakelijk zullen leiden tot een reëel risico van vervolging in het land van herkomst ofwel omdat de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn ofwel omdat het opportunistische karakter van deze activiteiten voor eenieder duidelijk is met inbegrip van de nationale overheden van de betrokkene. Verzoeker toont niet aan dat hij voor zijn vlucht uit Syrië gevisieerd werd door de Syrische autoriteiten zodat door de loutere deelname aan activiteiten in België het niet aannemelijk is dat de Syrische autoriteiten op de hoogte zijn van verzoekers deelname.

2.13. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en mede gelet op het feit dat verzoeker tot op heden in gebreke blijft ook maar enig begin van bewijs voor te leggen van het feit dat hij in Syrië daadwerkelijk wordt gezocht of vervolgd, kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Wanneer zoals in casu het asielerelaas niet geloofwaardig is, is er geen reden om het te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève.

2.14. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen bij terugkeer naar zijn land van herkomst. Ook zonder de noodzaak van het bewijs van een "individuele" bedreiging kan een aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus immers niet louter naar een algemene toestand in het land van herkomst verwijzen, maar hij moet enig verband met zijn persoon aannemelijk kunnen maken. Verzoekers verwijzing naar "*het geweld en de conflicten dat in Syrië door de overheid wordt gebruikt tegen de Koerden*", is onvoldoende om aan te nemen dat wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121 481; RvS 15 december 2004, nr. 138 480).

2.15. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratief dossier blijkt verder dat verzoeker op het Commissariaat-generaal werd gehoord en tijdens het interview kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, hij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hij kon zich laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk die de Kurmanji taal machtig is. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden weerhouden. Gelet op wat voorafgaat, kan evenmin een schending van het redelijkheids- en het evenredigheidsbeginsel worden aangevoerd aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.16. De bestreden beslissing wordt gedragen door afdoende en pertinente motieven die steun vinden in het administratief dossier. Verzoeker weerlegt de door de commissaris-generaal weerhouden motieven

niet en hij voert geen concrete elementen aan die wijzen op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch toont hij aan dat hij bij terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend en tien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS